

vi ved jo alle sammen særdeles vel — og det har vi Erfaring for gennem Aarene —, at Valglovsforhandlinger er lange og brydsomme, og kan vi ikke komme igennem i indeværende Samling med dette Forslag, kan det ikke færdigbehandles i den høje Rigsdag og ophøjes til Lov i passende Tid før det kommende Valg, har jeg sagt, da jeg forelagde Forslaget, og det er vedvarende min Mening, at da maa Gennemførelsen hellere vente til den derpaa følgende Periode, hvis det da kan lykkes at faa de værste Uhyrligheder, som findes i Loven af 1920, bragt ud af Verden ved de kommende Forhandlinger. Men derfra og til at slutte, at jeg ikke skulde mene, at der var god Mulighed for at naa til et Resultat af Forhandlingerne i denne Rigsdagssamling, er der et alt for stort Spring, og det vil jeg advare det ærede Medlem mod at gøre.

Det ærede Medlem siger, at det er urigtigt af mig, naar jeg har villet hævde, at han ikke har sat sig nøje ind i dette Forslag; det har han netop gjort, og Resultatet af denne nøje Undersøgelse er blevet den Tale, han holdt forleden. Jeg har ikke tvivlet om, at det ærede Medlem har sat sig nøje ind i visse Sider af Forslaget, og han har udført et meget stort Arbejde der, det fremgik ogsaa af hans Tale. Men med hvilket Formaal for Øje? Ikke med det Formaal at trænge ind i Forslagets Grundprincipper i den Hensigt at medvirke til, at vi nu kunde naa til at gennemføre Valg i Enmandskredse ved de kommende Valg, men derimod med det Formaal ved kunstige Sammenstillinger paa Grundlag af de opgivne Tal at faa dokumenteret, at en saadan Ordning overhovedet ikke lader sig gennemføre. Det var det, jeg sagde til det ærede Medlem, at hvis han havde beskæftiget sig med Forslaget saaledes som jeg, hvis han blot havde næret Ønske om, at vi skulde naa til Enmandskredse, vilde det have været naturligare at vælge en anden Fremgangsmaade. Derved vilde det ærede Medlem have undgaaet at give sig selv de Blotelser, han gav sig forleden, og som jeg afslørede ved min Redegørelse i Tilknytning til det ærede Medlems Paastande.

Nu spørger det ærede Medlem, hvorfor i al Verden jeg har holdt mig til et enkelt af hans Eksempler, et Eksempel, som han havde anført, fordi der dog skulde være noget muntert i hans Foredrag. Naar han har sammenstillet saadanne 3 Kredse paa den nævnte Maade, saa at det kunde føre til to Hundrede og nogle og

tredivende Mandater i Folketinget, fandt han, at jeg ikke skulde have beskæftiget mig med dette, men have taget fat paa andre af det ærede Medlems Eksempler. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg tog det Eksempel, der gav det mest urimelige Resultat, og jeg paaviste, hvorledes han ganske havde set forkert med Hensyn til Lovens Virkninger i saa Tilfælde. Jeg paaviste, hvorledes det ikke blot var urigtigt, at der ikke kunde komme et Folketing ud af en saadan Konstellation, men at der tværtimod kunde komme et Folketing, der vilde faa ganske den samme Sammensætning, som man vilde naa til, hvis disse Hokuspokus udelades fra enkelte Partiernes Side, blot med den ene Forskel, at det ærede Medlem efter Valget kunde mønstre et Medlem mere, end han ellers vilde have faaet indenfor sit Parti, medens det ærede Medlem Hr. Borgbjerg maatte finde sig i at mønstre et mindre indenfor sit. Jeg sagde, at med de Forventninger, man fra de to Partiernes Side gør sig til den Tid, der kommer efter Valget, kunde disse Resultater, med Summen 0, ikke antages at være af nogen Betydning eller Værdi. Derfor tvivlede jeg ikke paa, at man vilde unnlade den Art Forsøg. Jeg kunde ogsaa have behandlet andre af det ærede Medlems Eksempler. Han nævnte en hel Række Eksempler paa, hvorledes man ved Deling af Partiernes og Sammenslutning indenfor Partiernes kunde naa til at bryde Lovens Rammer. Jeg kunde ikke vide, hvilke af disse det ærede Medlem vilde have skulde tages alvorligt, og hvilke der skulde betragtes som spøgefulde. Hvis det ærede Medlem havde villet angive mig det i Forvejen, vilde jeg naturligvis have valgt at behandle det, som det ærede Medlem selv lagde Vægt paa.

Det ærede Medlem siger, at det, der er i Vejen med de af mig foreslaede Enmandskredse, er, at Kampen i dem kommer til at staa mellem to Partier, og det er altsaa de store Partier, det ærede Medlem mener, Venstre og Socialdemokratiet, medens det radikale Venstre og det konservative Folkeparti i det væsentlige under denne Kamp om Kredsen vil blive Tilskuere. Men det er jo det samme, som det ærede Medlem udtalte, da han forleden havde Ordet, og jeg synes, det havde været af meget større Interesse, om det ærede Medlem kunde have sagt os, hvorledes man skal kunne bygge en Enkeltmandskreds, hvor et Parti som det radikale Venstre eller som det konservative Folkeparti, som talmæssigt er saa